

239.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 7 kwietnia 1936 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości,
o postępowaniu dyscyplinarnem izb lekarskich.**

Na podstawie art. 25 i 34 ustawy z dnia 15 marca 1934 roku o izbach lekarskich (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 275) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o izbach lekarskich (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 275), paragrafy zaś — paragrafy rozporządzenia niniejszego.

DZIAŁ I.**POSTANOWIENIA OGÓLNE.**

§ 2. Członkowie izb lekarskich za naruszenie swych obowiązków, określonych w art. 10 ust. (1) ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o izbach lekarskich, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną zgodnie z przepisami tej ustawy i rozporządzenia niniejszego.

§ 3. (1) Postępowanie dyscyplinarne toczy się niezależnie od wdrożenia innego rodzaju postępowania spowodu tego samego przewinienia.

(2) Postępowanie dyscyplinarne może być jednak zawieszona, jeżeli sąd dyscyplinarny uzna, że wyniki innego rodzaju postępowania spowodu tego samego przewinienia mogą mieć wpływ na treść orzeczenia. W tym wypadku postępowanie dyscyplinarne zostaje na nowo podjęte z chwilą prawomocnego za-

kończenia innego postępowania, jednak sąd dyscyplinarny może wcześniej podjąć postępowanie.

§ 4. Sąd dyscyplinarny wszczyna postępowanie na wniosek zarządu okręgowej izby lekarskiej.

§ 5. (1) Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte, a jeśli zostało wszczęte, winno być umorzony, w razie śmierci obwinionego lub innej okoliczności, wyłączającej ściganie dyscyplinarne.

(2) Postanowienia ust. (1) nie naruszają postanowień § 45 ust. 2 i § 57.

§ 6. Jeżeli przeciwko lekarzowi, który wniósł podanie o skreślenie go z listy członków izby lekarskiej, toczy się postępowanie dyscyplinarne, wówczas rozpoznanie tego podania może być odroczone do chwili prawomocnego ukończenia postępowania dyscyplinarnego.

DZIAŁ II. SĄDY DYSCYPLINARNE.

Rozdział 1.

Ustrój sądów.

§ 7. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych powołane są:

1) jako instancja pierwsza — sądy dyscyplinarne okręgowych izb lekarskich, wybierane przez rady tych izb zgodnie z postanowieniami § 8,

2) jako instancja odwoławcza — sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej, złożony z 18 członków, których 9 wybiera walne zebranie tej Izby spośród członków wszystkich izb okręgowych, 5 mianuje Minister Opieki Społecznej spośród lekarzy, 4 zaś mianuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów państwowych.

§ 8. (1) Rada okręgowej izby lekarskiej wybiera spośród wszystkich członków izby członków sądu dyscyplinarnego tej izby w liczbie:

- a) 12 — w izbach, liczących do 1.000 członków,
- b) 14 — w izbach, liczących od 1.000 do 1.500 członków,
- c) 16 — w izbach, liczących od 1.500 do 2.000 członków,
- d) 18 — w izbach, liczących ponad 2.000 członków,

oraz zastępców członków w liczbie od 3 do 5.

(2) Jeżeli rada izby powołuje stałe zamiejscowe wydziały sądu dyscyplinarnego, może w miarę potrzeby wybrać dodatkowo 3-ch członków sądu i 1 zastępcę dla każdego wydziału zamiejscowego, jednak ogólna liczba członków sądu dyscyplinarnego izby nie może przekroczyć 18.

§ 9. (1) Jeżeli członek sądu dyscyplinarnego okręgowej izby lekarskiej zostanie skreślony z listy jej członków wskutek zmiany miejsca zamieszkania lub z innych powodów, albo jeżeli przestaje sprawować mandat sędziego, na jego miejsce wchodzi jeden z zastępców, powołany przez prezesa sądu:

(2) Mandat nowego członka sądu trwa do końca kadencji sądu.

§ 10. (1) Członkowie sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarskiej nie mogą być jednocześnie członkami sądu dyscyplinarnego okręgowej izby lekarskiej.

(2) Ze stanowiskiem członka sądu dyscyplinarnego nie wolno również łączyć stanowiska członka zarządu ani komisji rewizyjnej Naczelnej lub okręgowej izby lekarskiej.

§ 11. (1) Wszyscy członkowie sądu dyscyplinarnego wybierają spośród siebie w głosowaniu tajnym prezesa sądu i jego zastępcę.

(2) Prezesem sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarskiej może być tylko lekarz.

(3) Stanowisko i uprawnienia prezesa sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarskiej i okręgowych izb lekarskich określi regulamin sądu dyscyplinarnego.

(4) Pierwsze zebranie wszystkich członków sądu dyscyplinarnego zwołuje prezes izby. Przewodniczy na tem zebraniu najstarszy wiekiem sędzia spośród lekarzy.

§ 12. Komplet orzekający wyznacza do każdej sprawy prezes sądu.

§ 13. Sąd dyscyplinarny używa pieczęci urzędowej według wzoru, ustalonego zgodnie z postanowieniami art. 5.

§ 14. (1) Sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej prowadzi księgę swoich zasadniczych orzeczeń.

(2) O wpisaniu orzeczenia do księgi orzeczeń zasadniczych decyduje prezes sądu.

Rozdział 2.

Właściwość sądów dyscyplinarnych.

§ 15. Do orzekania w sprawie dyscyplinarnej właściwym jest w I instancji sąd tej okręgowej izby lekarskiej, której członkiem jest obwiniony w chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 16. Spory o właściwość, powstałe między sądami okręgowych izb lekarskich, rozstrzyga sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej.

§ 17. Sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej rozpoznaje odwołania od orzeczeń sądów dyscyplinarnych izb okręgowych oraz orzeka w innych przypadkach, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Rozdział 3.

Wyłączenie sędziego.

§ 18. Do wyłączenia członków sądów dyscyplinarnych izb lekarskich mają odpowiednie zastosowanie postanowienia art. 41 § 1 i 2, art. 42, 43, 44, 45 § 1 i 3 i art. 46 kodeksu postępowania karnego.

DZIAŁ III.

STRONY.

Rozdział 1.

Obwiniony. Obrona.

§ 19. Ten, przeciw komu toczy się postępowanie dyscyplinarne, jest obwinionym.

§ 20. (1) Obwiniony ma prawo obrania sobie obrońcy spośród lekarzy.

(2) Jeżeli obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, prezes sądu wyznaczy mu na jego prośbę obrońcę z urzędu spośród lekarzy, będących członkami tej izby, w której toczy się postępowanie w I-jej instancji. Lekarz, wyznaczony na obrońcę z urzędu, może być

zwolniony od obowiązków obrończych tylko z ważnych przyczyn; o zwolnieniu decyduje prezes sądu.

Rozdział 2.

Rzecznicy dyscyplinarni.

§ 21. (1) Przed wydaniem jakiegokolwiek orzeczenia sąd dyscyplinarny wysłucha wniosków rzecznika dyscyplinarnego.

(2) Rzecznik dyscyplinarny działa z ramienia zarządu izby lekarskiej; stoi on na straży etyki, godności i sumiennosci zawodowej stanu lekarskiego.

§ 22. (1) Zarząd okręgowej izby lekarskiej powołuje rzeczników dyscyplinarnych na okres roku kalendarzowego spośród członków tej izby. Zarząd Naczelnej Izby Lekarskiej powołuje rzeczników dyscyplinarnych tej Izby spośród członków okręgowych izb lekarskich.

(2) Rzecznik dyscyplinarny nie może być jednocześnie członkiem sądu dyscyplinarnego ani komisji rewizyjnej Naczelnej lub okręgowej izby lekarskiej.

(3) Rzecznicy dyscyplinarni tworzą kolegium pod przewodnictwem jednego z nich, wyznaczonego przez zarząd izby.

§ 23. (1) Gdy sprawa dotyczy ważnego interesu publicznego, właściwy wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) może delegować do popierania oskarżenia przed sądem dyscyplinarnym okręgowej izby lekarskiej swego przedstawiciela, któremu przysługują prawa rzecznika dyscyplinarnego.

(2) Minister Opieki Społecznej może delegować do popierania oskarżenia swego przedstawiciela, któremu służą prawa rzecznika dyscyplinarnego, zarówno przed sądami wszystkich izb okręgowych, jak i przed sądem dyscyplinarnym Naczelnej Izby Lekarskiej.

(3) Udział w sprawie dyscyplinarnej przedstawiciela władzy państwowej, przewidzianego w ust. 1 i 2, nie usuwa właściwego rzecznika dyscyplinarnego.

§ 24. Do wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio postanowienia art. 59 kodeksu postępowania karnego.

DZIAŁ IV.

POSTĘPOWANIE.

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne i przepisy porządkowe.

§ 25. (1) Postępowanie dyscyplinarne jest tajne, lecz podczas rozprawy oprócz osób, biorących udział w sprawie, mogą być obecni: prezes sądu oraz 2 mężowie zaufania obwinionego, wybrani przez niego spośród lekarzy.

(2) W naradzie biorą udział wyłącznie członkowie kompletu orzekającego.

§ 26. (1) Orzeczenie o winie lub karze może zapisać tylko na rozprawie. Inne orzeczenia mogą zapisać także poza rozprawą.

(2) Orzeczenia sądu dyscyplinarnego, zapadłe na rozprawie i kończące postępowanie w instancji, są wyrokami. Inne orzeczenia sądu dyscyplinarnego są postanowieniami.

(3) W kwestiach, niewymagających orzeczenia sądu, prezes sądu lub przewodniczący kompletu orzekającego wydaje zarządzenia.

§ 27. Przed przystąpieniem do badania świadków i biegłych należy ich uprzedzić o odpowiedzialności za nieprawdziwe zeznania.

§ 28. (1) Następujące czynności w toku postępowania dyscyplinarnego wymagają spisania protokołu:

- rozprawa, z wyjątkiem narady, i posiedzenie sądu poza rozprawą,
- przesłuchanie obwinionego, świadków i biegłych,
- ogłędziny.

(2) W postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym protokoł spisuje sędzia lub inna osoba, powołana przez prezesa sądu.

(3) Przepisy o wyłączeniu sędziów stosuje się odpowiednio do wyłączenia protokółanta.

§ 29. Poza tym do sporządzania protokołów stosuje się odpowiednio postanowienia art. 235 — 241 kodeksu postępowania karnego.

§ 30. Do terminów, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, i ich przywrócenia stosuje się odpowiednie postanowienia art. 218 — 221, 227 — 229 kodeksu postępowania karnego.

§ 31. Strony mają prawo po wpłynięciu sprawy do sądu dyscyplinarnego przeglądać jej akta i sporządzać z nich odpisy oraz żądać od sądu dyscyplinarnego poświadczenia zgodności tych odpisów z aktami.

Rozdział 2.

Postępowanie przygotowawcze.

§ 32. (1) Zarząd izby lekarskiej, powziawszy wiadomość o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, zwraca się do przewodniczącego kolegium rzeczników dyscyplinarnych o przeprowadzenie w miarę potrzeby dochodzenia.

(2) Przewodniczący kolegium rzeczników dyscyplinarnych wyznacza rzecznika do przeprowadzenia dochodzenia lub sam obejmuje dochodzenie.

(3) Rzecznik przeprowadza dochodzenie przy odpowiednim zastosowaniu postanowień art. 245 kodeksu postępowania karnego; rzecznik powinien również wezwać obwinionego do złożenia wyjaśnień.

(4) Rzecznik przedstawi zarządowi izby swój wniosek co do dalszego postępowania, załączając akta dochodzenia.

§ 33. (1) Jeżeli zarząd izby uzna, że zarzuty, stawiane członkowi izby, są uzasadnione, składa sądowi dyscyplinarnemu wniosek o ukaranie obwinionego.

(2) We wniosku należy dokładnie oznaczyć zarzuty, mające być przedmiotem postępowania.

(3) Składając wniosek o ukaranie spowodu czynności służbowej lekarza, podpadającego pod postanowienia art. 20 ust. 1, zarząd izby powinien jednocześnie złożyć zezwolenie Ministra Opieki Społecznej, a jeśli chodzi o lekarza wojskowego — Ministra Spraw Wojskowych.

§ 34. (1) Zarząd izby umarza dochodzenie, jeżeli zarzuty okazały się bezpodstawne, lub jeśli w zarzuconym czynie niema cech przewinienia dyscyplinarnego.

(2) O umorzeniu dochodzenia zarząd zawiadamia obwinionego i osobę, pokrzywdzoną przez prze-

winienie. Osoba ta może uchwałą umarzającą dochodzenie zaskarżyć do zarządu Naczelnej Izby Lekarskiej w terminie zawitym 7-dniowym od daty doręczenia zawiadomienia. Od uchwały zarządu Naczelnej Izby Lekarskiej służy skarżącemu w terminie zawitym 7-dniowym od daty doręczenia odpisu uchwały zażalenie do sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarskiej, który orzeka ostatecznie.

(3) Uwzględniając zażalenie, sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej przesyła właściwemu sądowi dyscyplinarnemu I-ej instancji odpis swego postanowienia, co jest równoznaczne ze złożeniem wniosku o ukaranie.

§ 35. (1) Jeżeli jednak zarząd powziął wiadomość o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego z zawiadomienia władz państwowych, samorządowych, izby lekarskiej lub innej instytucji prawa publicznego i uważa, że sprawa nadaje się do umorzenia, powinien złożyć wniosek o umorzenie sądowi dyscyplinarnemu, zawiadamiając o tem jednocześnie właściwego wojewodę.

(2) Odmawiając umorzenia sprawy, sąd dyscyplinarny wszczyna postępowanie na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. (1), a które w tym wypadku ma znaczenie wniosku o ukaranie.

§ 36. (1) Jeżeli w sprawie przeciwko lekarzowi, podpadającemu pod postanowienia art. 20 ust. 1, wniosek zarządu o umorzenie postępowania będzie oddalony, a sprawa została wszczęta spowodu czynności służbowej lekarza, sąd dyscyplinarny zawiesi postępowanie do chwili uzyskania zgody Ministra Opieki Społecznej, a jeśli chodzi o lekarza wojskowego — Ministra Spraw Wojskowych.

(2) Jeżeli Minister odmówi wyrażenia zgody, sąd postępowanie umorzy.

§ 37. Sąd może zarządzić uzupełnienie dochodzenia i zlecić jego przeprowadzenie jednemu z członków sądu.

Rozdział 3.

Postępowanie w I instancji.

§ 38. (1) Prezes sądu wyznacza termin rozprawy, zarządza zawiadomienie o nim stronom, obrońcy, dopuszczonych świadków i biegłych, oraz doręczenie obwinionemu odpisu wniosku o ukaranie.

(2) Zawiadomienie powinno być doręczone stronom i obrońcy przynajmniej na 14 dni przed rozprawą. Obwinionemu należy jednocześnie podać do wiadomości imienny skład kompletu sądu.

(3) Obwiniony ma prawo w terminie zawitym 7-dniowym od dnia doręczenia mu zawiadomienia wyłączyć jednego członka sądu bez podania powodów, przyczem wyłączenie sędziego w tym trybie może nastąpić tylko jeden raz. Powyższe postanowienia nie uchybiają ogólnym przepisom o wyłączeniu sędziego.

§ 39. Sąd nie może pozostawić bez uwzględnienia wniosku dowodowego, zgłoszonego przez delegata Ministra Opieki Społecznej lub właściwego wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

§ 40. (1) Nieusprawiedliwione niestawienie się na rozprawę obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

(2) Sąd może zażądać osobistego stawienia się obwinionego na rozprawie.

§ 41. (1) Rozprawę rozpoczyna odczytanie wniosku o ukaranie, potem składa wyjaśnienia obwiniony. Następnie przewodniczący zarządza przeprowadzenie dowodów.

(2) W toku rozprawy mogą być odczytane akta dochodzenia, jeśli sąd uzna to za potrzebne.

(3) Pozatem stosuje się odpowiednio postanowienia art. 101, 102, 303 — 308, 310 — 312, 314, 315, 342 — 346, 348 — 355, 357, 358, 362 — 364 § 1, art. 365 — 367, 373, 374, 376 i 380 kodeksu postępowania karnego.

§ 42. (1) Podstawę orzeczenia stanowi całość okoliczności, ujawnionych na rozprawie w związku z treścią wniosku o ukaranie.

(2) Wyrok skazujący powinien zawierać dokładne określenie czynu, przypisanego obwinionemu.

§ 43. Wyrok z uzasadnieniem należy sporządzić, z odpowiednim zastosowaniem postanowień art. 379 kodeksu postępowania karnego, w ciągu dni 14 i niezwłocznie doręczyć stronom.

Rozdział 4.

Odwwołanie.

§ 44. (1) Strony mogą się odwoływać od orzeczeń sądów dyscyplinarnych izb okręgowych, kończących postępowanie w I instancji.

(2) Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie wyroku.

§ 45. (1) Termin do złożenia odwołania wynosi 14 dni, biegnie od dnia doręczenia stronom odpisu orzeczenia i jest zawity.

(2) W razie śmierci obwinionego przed upływem terminu do złożenia odwołania, prawo odwołania służy jego obrońcy, małżonkowi, krewnym w linii prostej oraz rodzeństwu w ciągu miesiąca od dnia śmierci obwinionego.

(3) Jeżeli obwiniony lub osoba, wymieniona w ust. (2), nie może podpisać odwołania spowodu choroby lub z innej przyczyny, odwołanie może być podpisane przez inną upoważnioną do tego osobę z podaniem przyczyny.

§ 46. Odwołanie składa się w sądzie dyscyplinarnym, który wydał zaskarżone orzeczenie.

§ 47. (1) Oprócz obwinionego i jego obrońcy oraz osób, wymienionych w § 45 ust. 2, odwołanie na korzyść obwinionego może wnieść rzecznik dyscyplinarny. Rzecznik może cofnąć odwołanie, wniesione na korzyść obwinionego, tylko za jego zgodą.

(2) Pozatem stosuje się odpowiednio zastosowanie postanowienia art. 474 kodeksu postępowania karnego.

Rozdział 5.

Postępowanie w II instancji.

§ 48. Sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej:

- a) odrzuca odwołanie bez rozpoznania sprawy, jeśli zostało ono złożone przez osobę nieuprawnioną, albo z naruszeniem postanowień § 44 ust. 1, § 45 ust. 1 lub 3, albo
- b) zarządza wyznaczenie rozprawy odwoławczej.

§ 49. O terminie rozprawy sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej zawiadamia strony, obrońcę, dopuszczonych świadków i biegłych oraz Ministra Opieki Społecznej—co najmniej na 14 dni przed tym terminem.

§ 50. Rozpoznając odwołanie od wyroku, sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej obowiązany jest rozpatrzyć istotę sprawy z wyjątkiem przypadków:

- a) niewłaściwości sądu,
- b) nienależytego obsadzenia kompletu sądownego,
- c) innych uchybień, jeżeli mogły mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

§ 51. (1) W przypadkach, przewidzianych w § 50 pkt. a), b) i c), sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej uchyla wyrok i przekazuje sprawę właściwemu sądowi dyscyplinarnemu albo też sądowi, który wydał zaskarżony wyrok, celem ponownego jej rozpoznania w innym składzie sędziów.

(2) Przy rozpoznaniu odwołań od postanowień, kończących postępowanie, sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej albo zatwierdza postanowienie, albo je uchyla i przekazuje sprawę celem nadania jej dalszego biegu właściwemu sądowi I-ej instancji.

§ 52. (1) Jeżeli postanowienia niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym w I-ej instancji.

(2) Sąd odwoławczy nie może zwiększyć kary, wymierzonej przez sąd dyscyplinarny I-ej instancji, jeżeli odwołanie wniesiono na korzyść obwinionego.

(3) Sąd odwoławczy może zlecić uzupełnienie materiału dowodowego jednemu ze swych członków lub sądowi I instancji.

(4) Obwiniony ma prawo wyłączyć 2-ch członków sądu, lekarzy, bez podania powodów.

§ 53. Orzeczenie sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarskiej jest prawomocne.

Rozdział 6.

Wykonanie wyroku.

§ 54. (1) Po uprawomocnieniu się wyroku prezes sądu dyscyplinarnego przesyła odpis wyroku z uzasadnieniem zarządowi okręgowej izby lekarskiej, której członkiem jest obwiniony, celem wykonania.

(2) Jeżeli obwiniony został skazany na zawieszenie w prawach członka izby lub skreślenie z listy członków izby, prezes izby przesyła ponadto odpis wyroku z uzasadnieniem Ministrowi Opieki Społecz-

nej i właściwemu wojewodzie (Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę).

Rozdział 7.

Wznowienie postępowania.

§ 55. Jeżeli po prawomocnym zakończeniu postępowania dyscyplinarnego wyjdą najaw nowe okoliczności lub dowody, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, sąd dyscyplinarny, który ostatni orzekał w sprawie, nakazuje wznowienie postępowania na wniosek zarządu, skazanego lub jego obrońcy.

§ 56. Wznowienie na niekorzyść obwinionego postępowania, zakończonego wyrokiem prawomocnym, może nastąpić wtedy tylko, gdy wydanie wyroku nastąpiło wskutek przestępstwa karnego, albo jeżeli w ciągu 5-ciu lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu dyscyplinarnego wyjdą najaw inne okoliczności lub dowody, mogące uzasadnić skazanie lub wymierzenie kary surowszej.

§ 57. W razie śmierci skazanego, wniosek o wznowienie postępowania na jego korzyść mogą zgłosić: małżonek skazanego, krewni w linii prostej i rodzeństwo, obrońca oraz rzecznik dyscyplinarny.

§ 58. (1) Sąd rozpoznaje wniosek o wznowienie postępowania na rozprawie.

(2) W razie uwzględnienia wniosku sąd uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania.

(3) Postępowanie wznowione toczy się na zasadach ogólnych.

§ 59. Jeżeli w postępowaniu wznowionem obwinionego uniewinniono, należy mu zwrócić pobrane od niego koszty postępowania.

§ 60. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do wznowienia postępowania tylko na korzyść skazanego, jeżeli przestał on być członkiem którejkolwiek izby lekarskiej.

Rozdział 8.

Koszty postępowania.

§ 61. W każdym orzeczeniu, kończącym postępowanie w instancji, sąd dyscyplinarny wyda również postanowienie co do kosztów postępowania, jeżeli koszty te należą się w myśl postanowień § 63.

§ 62. Jeżeli postępowanie zakończyło się wyrokiem skazującym, koszty postępowania ponosi skazany. W innych przypadkach, jak również w razie nieściągalności, koszty postępowania obciążają właściwą okręgową izbę lekarską.

§ 63. (1) Do kosztów postępowania należą:

- a) rzeczywiste koszty przesyłek, wezwań i doręczeń,
- b) koszty, poniesione przez sędziów niezawodowych i rzecznika w wysokości, ustalonej regulaminem izby (art. 12 ust. (1)),

- c) diety i koszty przejazdów sędziów zawodowych i delegata władzy państwowej,
- d) należności świadków i biegłych,
- e) koszty wykonania wyroku.

(2) Osoby, wymienione w ust. 1 pkt. c), otrzymują diety w wysokości 20 zł za każde posiedzenie oraz zwrot kosztów przejazdu koleją w kl. II.

(3) Należności świadków i biegłych określa sąd, zaś koszty wykonania wyroku — zarząd izby.

§ 64. Świadkowie i biegli powinni żądać swych należności przed ukończeniem rozprawy, pod rygorem ich utraty.

§ 65. Sąd może uwolnić skazanego od zwrotu kosztów postępowania w całości lub w części, jeżeli uzna, że poniesienie ich byłoby dla skazanego lub jego rodziny zbyt uciążliwe. W tych przypadkach koszty postępowania ponosi właściwa okręgowa izba lekarska.

DZIAŁ V.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 66. (1) Sprawy dyscyplinarne, wszczęte przed dniem 13 stycznia 1935 r. i dotychczas prawomocnie nieukończone, będą rozpoznane według zasad ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o izbach lekarskich i rozporządzenia niniejszego przy zastosowaniu obowiązujących w chwili popełnienia przewinienia przepisów o karach dyscyplinarnych i ich skutkach. W sprawach tych jednak nie mogą być wyrzeczony kary surowsze, niż przewidziane w powołanej ustawie.

(2) Sprawy, wszczęte przed dniem 13 stycznia 1935 r. przeciwko lekarzom, podpadającym pod postanowienia art. 20 ust. 1, spowodu ich czynności służbowych, a dotychczas prawomocnie nieukończone, będą zawieszony do czasu uzyskania zgody Ministra Opieki Społecznej, a jeśli chodzi o lekarzy wojskowych — Ministra Spraw Wojskowych, na dalsze ich prowadzenie. Jeżeli Minister odmówi wyrażenia zgody, sąd postępowanie umorzy.

(3) Czynności procesowe, dokonane w myśl przepisów dotychczasowych, pozostają w mocy.

§ 67. (1) Celem rozpoznania spraw, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarskiej orzekł jedną z kar, przewidzianych w art. 33 pkt. d) i e) ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania izb lekarskich (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 763), i które to sprawy nie były rozpoznane przez radę dyscyplinarną, w myśl postanowień art. 38 tej ustawy powołuje się radę dyscyplinarną przy Ministrze Opieki Społecznej.

(2) Rada dyscyplinarna przy Ministrze Opieki Społecznej składa się z 6-ciu członków i tyluż zastępców, z których $\frac{2}{3}$ mianuje Minister Opieki Społecznej spośród osób, przedstawionych przez Naczelną Izbę Lekarską, $\frac{1}{3}$ — Minister Sprawiedliwości spośród osób, posiadających kwalifikacje sędziowskie.

(3) Rada dyscyplinarna rozpoznaje sprawy bez rozprawy po wysłuchaniu wniosków delegata Ministra Opieki Społecznej i zatwierdza wyrok lub go uchyla. Uchwała rady zapada większością głosów; w razie równości głosów należy wyrok uznać za uchylony. Uchylając wyrok, rada dyscyplinarna przekazuje sprawę sądowi dyscyplinarnemu Naczelnej Izby Lekarskiej do ponownego rozpoznania w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego. Ponowny wyrok sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarskiej nie podlega rozpoznaniu rady dyscyplinarnej.

§ 68. (1) Przepisy o wewnętrznym trybie urzędowania sądów dyscyplinarnych ustali regulamin sądu dyscyplinarnego.

(2) Regulamin urzędowania rzeczników dyscyplinarnych wyda zarząd Naczelnej Izby Lekarskiej.

§ 69. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7-miu dni od dnia ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Wł. Jaszczolt*